

รายงาน

เรื่อง Machine Learning และภาษาไพธอนสำหรับวิทยาศาสตร์ข้อมูล

จัดทำโดย นายกฤษณพงษ์ เพ็งบุญ 6330300038 นายจิรเมธ สุทธาวาณิชย์ 6330300119 นายชญานนท์ พูลวาสน์ 6330300151 นายชญานิน ตลับเงิน 6330300160

> เสนอ ผศ.ดร.กุลวดี สมบูรณ์วิวัฒน์

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา
03603351 วิทยาศาสตร์ข้อมูลเบื้องต้นหมู่เรียนบรรยาย 800
ภาคต้น ปีการศึกษา 2565
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

คำนำ

รายงานเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 03603351 วิทยาศาสตร์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ใน การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ Machine Learning และภาษาไพธอนสำหรับวิทยาศาสตร์ข้อมูล

ทางผู้จัดทำหวังว่า รายงานเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อื่นที่สนใจในเรื่อง Machine Learning และภาษาไพธอนสำหรับวิทยาศาสตร์ข้อมูล หากมีข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้จัดทำก็ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นายกฤษณพงษ์ เพ็งบุญ 6330300038 นายจิรเมธ สุทธาวาณิชย์ 6330300119 นายชญานนท์ พูลวาสน์ 6330300151 นายชญานิน ตลับเงิน 6330300160

สารบัญ

คำนำ	а
สารบัญ	b
Machine Learning	1
หลักการของอัลกอริทึม k-Means และ SVM	6
SVM	6
K-mean	9
Supervised Learning	12
Unsupervised Learning	13
ภาษาไพธอนสำหรับวิทยาศาสตร์ข้อมูล	14
numpy	14
scipy	20
mathplotlib	24
seaborn	47
pandas	48
scikit-learn (Supervised)	.58
scikit-learn (Unsupervised)	.60

Machine learning บน MNIST dataset

ฐานข้อมูลของตัวเลขที่เขียนด้วยลายมือที่ใช้กันทั่วไปสำหรับการฝึกอบรมต่างๆ การประมวลผล ภาพระบบฐานข้อมูลที่ใช้กันอย่างแพร่หลายสำหรับการฝึกอบรมและการทดสอบในด้านการเรียนรู้ของเครื่อง สร้างขึ้นโดย "ผสมซ้ำ" ตัวอย่างจากชุดข้อมูลดั้งเดิมของ NIST ผู้สร้างรู้สึกว่าเนื่องจากชุดข้อมูลการฝึกอบรม ของ NIST ถูกนำมาจากสำนักสำรวจสำมะโนประชากรของอเมริกาพนักงานในขณะที่ชุดข้อมูลการทดสอบ ถูกนำมาจากนักเรียนมัธยมปลายชาวอเมริกัน แต่ก็ไม่เหมาะสำหรับการทดลอง แมชชีนเลิร์นนิง นอกจากนี้ภาพขาวดำจาก NIST ยังถูกทำให้เป็นมาตรฐานเพื่อให้พอดีกับกรอบขอบ 28x28 พิกเชลและการ ต่อต้านนามแฝงซึ่งนำเสนอระดับสีเทา

ฐานข้อมูล MNIST ประกอบด้วยภาพการฝึกอบรม 60,000 ภาพและภาพทดสอบ 10,000 ภาพ ครึ่งหนึ่งของชุดการฝึกและครึ่งหนึ่งของชุดทดสอบถูกนำมาจากชุดข้อมูลการฝึกของ NIST ในขณะที่อีก ครึ่งหนึ่งของชุดฝึกและอีกครึ่งหนึ่งของชุดทดสอบนั้นนำมาจากชุดข้อมูลการทดสอบของ NIST ผู้สร้างเดิม ของฐานข้อมูลจะเก็บรายการวิธีการบางอย่างที่ทดสอบไว้ในกระดาษต้นฉบับพวกเขาใช้เครื่องสนับสนุน เวกเตอร์เพื่อให้ได้อัตราความผิดพลาด 0.8% ชุดข้อมูลเพิ่มเติมที่คล้ายกับ MNIST ที่เรียกว่า EMNIST ได้รับการเผยแพร่ในปี 2560 ซึ่งมีภาพการฝึกอบรม 240,000 ภาพและภาพการทดสอบตัวเลขและอักขระที่ เขียนด้วยลายมือ 40,000 ภาพ

42283418 *2259*24**8653**5**338**2 **0**620 **3**951 **6**637**5**08**08498**230*635*

รูปที่ 1 อักขระที่เขียนด้วยลายมือ

ดึงข้อมูล MNIST โดยใช้ sklearn

สามารถเขียนได้ดังนี้

เป็นตัวดึงข้อมูล คำสั่งในการดึงข้อมูลอยู่ในมอดูลย่อยชื่อว่า datasets เป็นการดึงข้อมูลที่มีอยู่แล้ว มาใช้ ข้อมูลเหล่านั้นมีขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะใส่ติดมาในตัวมอดูล จึงถูกใส่ไว้อยู่ในเว็บ จึงต้องต่อเน็ตอยู่จึง จะใช้ได้พังก์ชัน fetch_openml ซึ่งอยู่ภายในมอดูล datasets มีไว้ดึงข้อมูลที่ถูกเตรียมไว้ใน เว็บ http://openml.org
เว็บนี้เป็นเว็บที่รวบรวมข้อมูลที่ใช้เป็นแบบฝึกสำหรับการเรียนรู้ของเครื่องมากมายหลายชนิด

from sklearn import datasets
mnist = datasets.fetch_openml('mnist_784')

รูปที่ 2 import datasets

ในที่นี้โหลดมาแล้วข้อมูลจะถูกเก็บอยู่ในตัวแปร mnist ข้อมูลจะถูกเก็บอยู่ในแอตทริบิวต์ที่ชื่อ data โดยเป็นอาเรย์สองมิติ ส่วน ค่าตัวเลขที่เป็นคำตอบ (0~9) จะอยู่ใน target

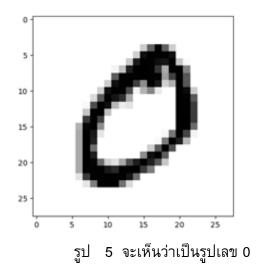
```
print(mnist.data.shape) # ได้ (70000, 784)
print(mnist.target.shape) # ได้ (70000,)
print(mnist.target) # ได้ ['5' '0' '4' ... '4' '5' '6']
```

รูปที่ 3 ขนาดของข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมด 70000 แถว ก็คือมีภาพตัวเลขทั้งหมด 70000 ภาพ ส่วน 784 นี่คือขนาดของข้อมูล โดย ข้อมูลนี้เป็นค่าความเข้มของดินสอในแต่ละช่อง ขนาดภาพ 28×28 จึงมี 784 ค่า ลอง print(mnist.data[1]) จะได้ค่าตัวเลขตั้งแต่ 0 (บริเวณว่าง) ไปจนถึง 255

```
import matplotlib.pyplot as plt
plt.imshow(mnist.data[1].reshape(28,28),cmap='gray_r')
plt.show()
```

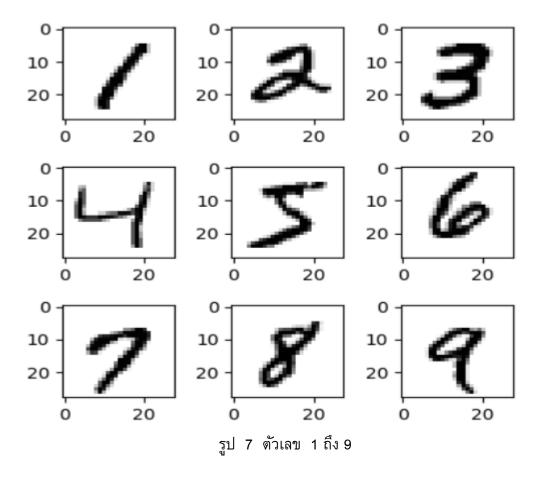
รูป 4 เอามาวาดเป็นภาพดูได้ โดยต้องทำการ reshape เป็น 28×28 ก่อน



```
target = mnist.target.astype(int)

plt.figure(figsize=[4,4],dpi=100)
for i in range(1,10):
    plt.subplot(330+i)
    ii = list(target).index(i)
    plt.imshow(mnist.data[ii].reshape(28,28),cmap='gray_r')
plt.tight_layout()
plt.show()
```

รูป 6 ลองดูตัวเลขอื่นๆ



ตัวเลขพวกนี้คือสิ่งที่จะป้อนให้โปรแกรมของเราเรียนรู้ แบบนี้โปรแกรมเราก็จะเหมือนกับเด็กน้อยไร้ เดียงสาที่พยายามหัดจดจำ หัดแยกแยะว่าภาพนี้คือตัวเลขนี้ ภาพนั้นคือตัวเลขนั้น

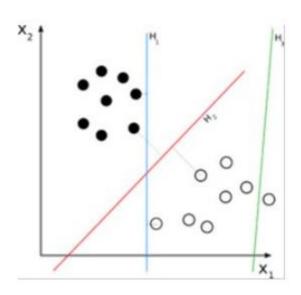
สรุปหลักการของอัลกอริทึม k-Means และ SVM

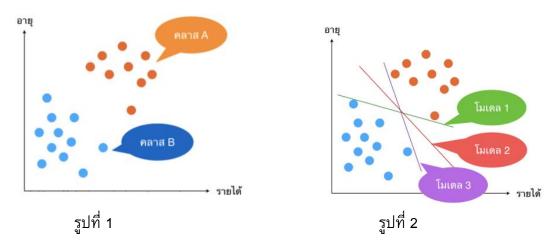
Support Vector Machine

เป็นอัลกอริทึมที่สามารถนำมาช่วยแก้ปัญหาการจำแนกข้อมูล ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและจำแนก ข้อมูล โดยอาศัยหลักการของการหาสัมประสิทธิ์ของสมการเพื่อสร้างเส้นแบ่งแยกกลุ่มข้อมูลที่ถูกป้อนเข้าสู่ กระบวนการสอนให้ระบบเรียนรู้ โดยเน้นไปยังเส้นแบ่งแยกแยะกลุ่มข้อมูลได้ดีที่สุด

แนวความคิดของ Support Vector Machine

เกิดจากการที่นำค่าของกลุ่มข้อมูลมาวางลงในฟีเจอร์สเปซ (Feature Space) จากนั้นจึงหาเส้นที่ใช้ แบ่งข้อมูลทั้งสองออกจากกันโดยจะสร้างเส้นแบ่ง (Hyperplane) ที่เป็นเส้นตรงขึ้นมา และเพื่อให้ทราบว่า เส้นตรงที่แบ่งสองกลุ่มออกจากกันนั้น เส้นตรงใดเป็นเส้นที่ดีที่สุด



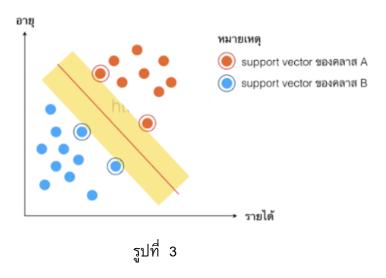


สมมติว่าเราต้องการคัดแยกข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้เส้นแบ่งที่เป็นเส้นตรง จะเห็นว่ามีเส้นตรง จำนวนมากที่สามารถคัดแยกได้ แต่เส้นตรงเส้นไหนที่ดีที่สุด เราจะนิยาม Margin เป็นผลรวมระยะห่างของ เส้นตรงที่เป็นเส้นแบ่ง ถึงเส้นตรงที่ผ่านข้อมูลที่ใกล้ที่สุดและขนานกับเส้นแบ่งของทั้งสองกลุ่ม จะเห็นว่า H1 แม้จะสามารถแบ่งข้อมูลทั้งสองกลุ่มออกได้เช่นกัน แต่ ระยะในการแบ่งจากเส้นแบ่งไปถึงข้อมูลที่ใกล้ที่สุด นั้นมีขนาดน้อย แต่จากเส้น H2 จะเป็นเส้นที่แบ่งกลุ่มที่กว้างมากที่สุดของทั้งสองกลุ่มคือให้ค่า maximum margin เราเรียกข้อมูลที่อยู่บน margin นี้ว่า Support Vector

จากการกระจายตัวของข้อมูลในรูปที่ 1 จะเห็นว่าสามารถแบ่งแยกออกเป็น 2 กลุ่มได้อย่างชัดเจน ซึ่งโดยปกติแล้วเราจะใช้ linear model (หรือสมการเส้นตรง) เพื่อทำการแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 คลาส ทว่า linear model นี้สามารถเป็นไปได้หลากหลายเส้นดังในรูปที่ 2

การเลือกโมเดล

เราควรจะเลือกโมเดลที่ไม่ overfitting หรือโมเดลที่ไม่จำรูปแบบของข้อมูล training มากเกินไป จาก ตัวอย่างจะเห็นว่าโมเดลที่ 1 และโมเดลที่ 3 จะมีจุดหนึ่งที่ linear model อยู่ใกล้กับข้อมูลแต่ละคลาสมาก เกินไป นั่นคือ ถ้ามีข้อมูลใหม่ที่อยู่ห่างออกไปสักเล็กน้อยก็จะทำนายผิดไปพลาดไป ดังนั้นในตัวอย่างนี้จึง ควรจะเลือกโมเดลที่ 2 (เส้นสีแดง) และนั่นคือหลักการของ SVM ที่เลือก linear model ที่มีระยะห่าง ระหว่าง 2 คลาสห่างกันมากที่สุด ดังแสดงในรูป



Overfitting คือ

การที่โมเดลจดจำรูปแบบของข้อมูล training มากเกินไปจนไม่สามารถทำนายข้อมูล unseen data ได้

ประโยชน์

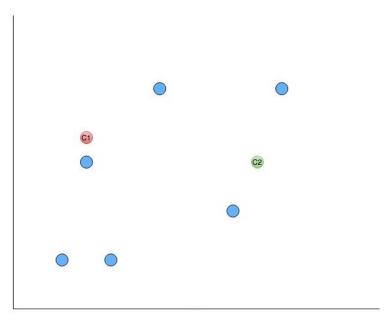
การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์จากตัวแปรตาม 1 ตัวและตัวแปรอิสระตั้งแต่ 1 ตัวขึ้น ไป การวิเคราะห์ด้วยวิธีนี้นอกจากจะสามารถจำแนกความ แตกต่างระหว่างกลุ่มได้และยังสามารถบอกได้ว่า ตัวแปรใดจำแนกได้ดีมากน้อยกว่ากัน นั่นคือสามารถ บอกประสิทธิภาพหรือน้ำหนักในการจำแนกของการ จัดเข้ากลุ่ม นอกจากนี้การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มยัง สามารถพยากรณ์การเข้าสู่กลุ่มของข้อมูลใหม่ด้วย ดังนั้น การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มจึงเป็นเทคนิคการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หรือการหาสาเหตุได้

K means

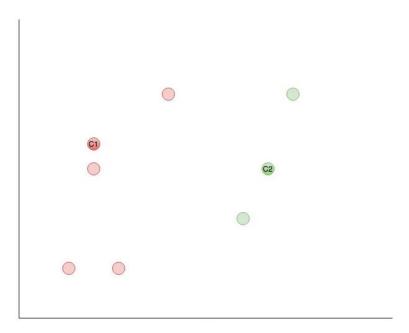
วิธีการหนึ่งใน Data mining อยู่ในกลุ่มของ Unsupervised Learning หรือแปลตรงๆคือการเรียนรู้ แบบไม่ต้องสอน (Supervised Learning ต้องสอนก่อนต้องจับ Train และต้อง Test เป็นต้น) โดยหน้าที่หลัก ของ K-means คือการแบ่งกลุ่ม แบบ Clustering ซึ่งการแบ่งกลุ่มในลักษณะนี้จะใช้พื้นฐานทางสถิติ ซึ่ง แน่นอนว่าต้องมีตัวเลขประกอบ อย่างน้อย 2 ตัวแปรขึ้นไป

วิธีการของ K-means มี 4 ขั้นตอนดังนี้

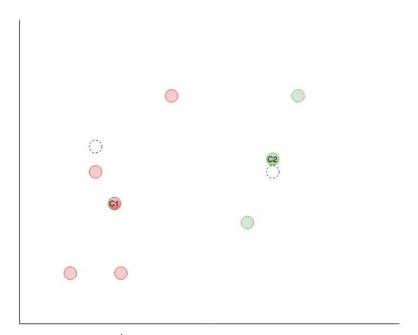
- 1. กำหนดจำนวนกลุ่มขึ้นมาก่อนเช่น 2 กลุ่มหรือหมายความว่าค่า K=2 (กำหนดเป็น C1 และ C2) และสุ่มตำแหน่งแกน x, y ให้กับ C1 และ C2 จะได้ C1(x1,y1) และ C2(x2,y2)
- 2. ดูตำแหน่งของสมาชิกแต่ละสมาชิกว่าอยู่ใกล้ใครมากกว่ากันก็ให้คนนั้นเป็นสมาชิกของ C นั้น จาก ตรงนี้เราจะรู้แล้วว่าสมาชิกแต่ละคนอยู่ในกลุ่มใดระหว่าง C1 และ C2
- 3. ปรับ x, y ของ C1 และ C2 ใหม่ให้อยู่ตรงกลางของกลุ่ม
- 4. ทำ ตามข้อ 2 และข้อ 3 อีกครั้งจนกว่า C1 และ C2 ตำแหน่งไม่เปลี่ยน



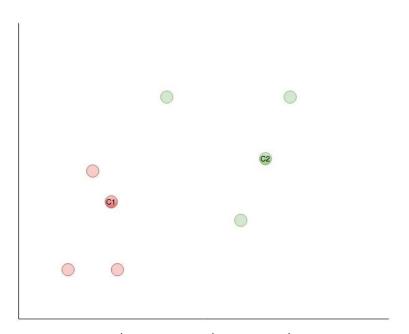
รูปที่ 1 หาสมาชิกที่อยู่ใกล้กลุ่มที่สุด



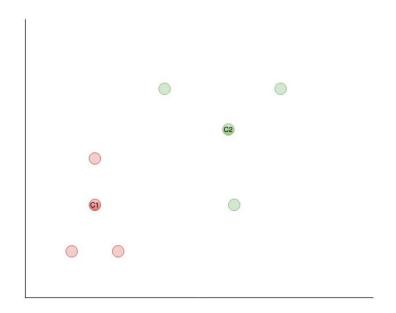
รูปที่ 2 หาสมาชิกที่อยู่ใกล้กลุ่มที่สุด



รูปที่ 3 C1 และ C2 ย้ายไปตรงกลาง



รูปที่ 4 หาสมาชิกที่อยู่ใกล้กลุ่มที่สุด



รูปที่ 5 C1 และ C2 ย้ายไปตรงกลาง

Logistic Regression Analysis

การวิเคราะห์การทดถอยทางโลจีสติก เป็นเทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงพหุที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ประมาณค่าหรือทำนายเหตุการณ์ที่สนใจว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่เหตุการณ์นั้นภายใต้อิทธิตัวปัจจัย แบบจำลองโลจีสติกประกอบด้วยตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ ที่ต้องเป็นตัวแปรแบบทวินาม กล่าวคือ มีได้ 2 ค่า เช่น "เกิด" หรือ "ไม่เกิด" หรือ "เลี่ยง" หรือ "ไม่เสี่ยง" เป็นตัน และตัวแปรอิสระ ที่อาจจะมีตัวเดียวหรือ หลายตัวที่เป็นได้ทั้งตัวแปรเชิงกลุ่ม หรือ ตัวแปรแบบต่อเนื่อง การวิเคราะห์แบบถดถอยโลจีสติก เกี่ยวข้อง กับทฤษฎีความน่าจะเป็นทวินาม ถูกเรียกว่า Binomial Logistic Regression ถ้าตัวแปรตามเป็นพหุนามจะ เรียกว่า Multinomial Logistic Regression การถดถอยโลจีสติก จัดเป็นเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลในการ ศึกษาวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำนายเหตุการ์ณ หรือ ประเมินความเสี่ยง

การจำลองการถดถอยโลจีสติก

การวิเคราะห์การทดถอยทางโลจีสติกการประเมินค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ มีตัวแบบมาจาก ฟังก์ชั่นโลจีสติก หากมีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวฟังก์ชั่นโลจีสติกจะแสดงความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ดัง รูปต่อไปนี้

$$Prob\ (event) = rac{e^{(eta_0 + eta_1 X)}}{1 + e^{(eta_0 + eta_1 X)}}$$
 ମସିତ $Prob\ (event) = rac{1}{1 + e^{-(eta_0 + eta_1 X)}}$

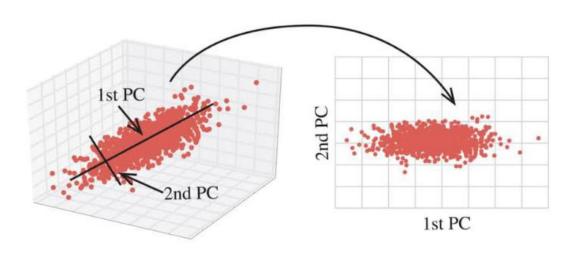
เมื่อ

฿ คือ ค่าคงที่ (เมื่อไม่มีอิทธิพลจากตัวแปรอิสระใด)
 ฿ คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (ประมาณได้จากข้อมูลสังเกต)
 ๕ คือ ตัวแปรอิสระ (ตัวแปรทำนาย)
 e คือ ลอการิทึมธรรมชาติ (มีค่าประมาณ 2.71828....)

Principal Components Analysis (PCA)

คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก การที่จะวิเคราะห์ประกอบหลักได้นั้น องค์ประกอบต้องมีหลาย องค์ประกอบรวมกัน อาจจะมีมากกว่าหนึ่ง หรือ มากกว่าหนึ่งร้อย แต่สิ่งที่ต้องการคือองค์ประกอบหลัก เท่านั้น ถ้ามองในเชิงสถิติ เพื่อให้เห็นภาพชัดขึ้น

สมมุติมี Feature อยู่ 50 ตัว การสร้างโมเดลจากข้อมูล Feature ทั้งหมดนั้นทำได้ยาก เพราะโอกาสที่
Target variable จะมีความสัมพันธ์กับ 50 Feature นั้นเป็นไปแทบไม่ได้เลย ดังนั้นการทำ PCA จึงเป็น
ความสัมพันธ์ของข้อมูลภายใน Feature ด้วยกันเอง และให้ความสำคัญกับ Feature ที่มีความสัมพันธ์
มากกว่าก่อน PCA จึงเป็นเทคนิคในการลดมิติข้อมูลที่มีอยู่มาก ในเหลือน้อยลงในการคำนวณ



รูปที่ 1 การลดมิติของข้อมูล

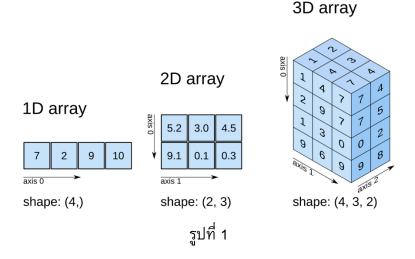
การใช้งาน PCA

- เหตุผลหลักของ PCA คือการลดมิติของข้อมูล (High dimensional) ให้มีมิติลดลง เห็นได้บ่อยครั้งในการใช้ PCA สำหรับงาน Image
- เพื่อลดจำนวนตัวแปร (Features) ทั้งนี้ PCA ไม่ได้ทำการลบข้อมูลแต่อย่างใด แต่เป็นการ Transform ข้อมูลในอยู่ในรูปแบบอื่น และการอธิบายแบบอื่น ซึ่งมีประโยชน์มากในงาน Regression เป็นต้น
- การทำ PCA ถือเป็นการแก้ไขปัญหา Multicollinearity ไปโดยอัตโนมัติ เพราะ Process ในการสร้าง Components ของ PCA จะไม่มีความสัมพันธ์กันเกิดขึ้น

ภาษาไพธอนสำหรับวิทยาศาสตร์ข้อมูล

Numpy

Numpy คือ Library ที่ใช้สำหรับการจัดการและสร้างโตนงสร้างข้อมูลประเภท array เพื่อจัดเก็บและ เตรียมไปใช้ต่อมีความสามารถในการคำนวณทางคณิตศาสตร์พื้นฐานบางอย่างที่ List ไม่สามารถทำได้ และกิน Memory น้อยกว่า ซึ่งเป็น Library พื้นฐาน สำหรับการพัฒนาโปรเจค Data Sci



ความแตกต่างระหว่าง Numpy กับ Python Lists

- NumPy Arrays สามารถคำนวณและดำเนินการทางตรรกะใน Matrix , Array หลายมิติ และ
 Array ได้อย่างรวดเร็ว มากกว่า Python Lists
- ในการใช้งาน NumPy Arrays จะประหยัด Memory ได้มากกว่าใช้ Python Lists
- NumPy Arrays มีขนาดคงที่เมื่อสร้าง ซึ่งแตกต่างจาก Python Lists (ซึ่งสามารถขยายได้แบบ ไดนามิก) การเปลี่ยนขนาดของ ndarray จะสร้างอาร์เรย์ใหม่และลบต้นฉบับ
- การเปลี่ยนแปลงข้อมูลใน NumPy Arrays ก็สามารถทำได้เร็วกว่า Python Lists
- NumPy Arrays สามารถเข้าถึงข้อมูลภายในได้เร็วกว่า Python Lists

ความแตกต่างระหว่าง Numpy กับ Pandas

- การเข้าถึงข้อมูลในแต่ละ index ของ Numpy เร็วกว่า Pandas อย่างมาก
- การทำงานของ Numpy มีเวลาการทำงานอยู่ในหน่วย nanosecond
- การทำงานของ Pandas มีเวลาการทำงานอยู่ในหน่วย millisecond

ชนิดข้อมูลของหัมไพ

Array numpy ต้องเก็บข้อมูลชนิดใดชนิดหนึ่ง ตัวอย่างชนิดข้อมูลดังนี้

ชนิดข้อมูล	รหัสแทน	คำอธิบาย
strings	s หรือ Sn หรือ Sn	ข้อมูลที่เป็นข้อความ จะเขียนภายใต้เครื่องหมาย ' ' เช่น 'NumPy' โดยที่ n คือความยาวสูงสุดของสมาชิกในอาร์เรย์ เช่น S10 หมายถึง มีความ ยาวสูงสุดไม่เกิน 10 อักขระ
integer	i	ตัวเลขจำนวนเต็ม เช่น -1, -2, 3, 4
float	f	เลขทศนิยม เช่น 1.2, 29.95
boolean	b	ข้อมูลแบบค่าจริง (True) หรือ เท็จ (False)
complex	С	จำนวนเชิงซ้อน เช่น 1.0 + 2.0j, 1.5 + 2.5j
unicode	U หรือ <un< td=""><td>อักขระ Unicode โดย n คือความยาวสูงสุดของอักขระ เช่น <u8< td=""></u8<></td></un<>	อักขระ Unicode โดย n คือความยาวสูงสุดของอักขระ เช่น <u8< td=""></u8<>
object		เป็นข้อมูลชนิดใดก็ได้

แอททริบิวต์ของ Numpy

ใช้บอกโครงสร้างของ array คือ

แอททริบิวต์	คำอธิบาย
ndim	แสดงขนาดมิติของอาร์เรย์
dtype	แสดงชนิดข้อมูลของอาร์เรย์
shape	รูปร่างของข้อมูล
size	จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่จัดเก็บในอาร์เรย์
itemsize	ขนาดของอาร์เรย์สำหรับสมาชิก 1 ตัว ซึ่งมีหน่วยเป็นไบต์ (Byte)

สร้างนัมไพอาร์เรย์แบบใช้ข้อมูลค่าเดียวกัน

การสร้างอาร์เรย์ที่มีสมาชิกมี ค่าเหมือนกันทั้งหมด โดยมีฟังก์ชันสำหรับการสร้างอาร์เรย์ ดังนี้

ฟังก์ชัน	ູສູປແບບ	คำอธิบาย
zeros()	np.zeros(shape, dtype)	สมาชิกทุกตัวมีค่าเป็น 0 ทั้งหมด
ones()	np.ones(shape, dtype)	สมาชิกทุกตัวมีค่าเป็น 1 ทั้งหมด
full()	np.full(shape, value, dtype)	สมาชิกทุกตัวมีค่าตามที่ระบุ

สร้างนัมไพอาร์เรย์แบบกำหนดช่วงข้อมูล

การสร้างอาร์เรย์ที่มีสมาชิกอยู่ในช่วงตัวเลขที่กำหนด โดยมีฟังก์ชันสำหรับการสร้างอาร์เรย์ ดังนี้

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
arange()	np.arange([start,] stop, [step])	กำหนดช่วงข้อมูลตั้งแต่ค่าเริ่มต้น จนถึงค่าสิ้นสุด -1
		หากไม่ระบุค่าเริ่มต้น ค่า default คือ 0 <mark>[0, stop)</mark> หากไม่ระบุค่าที่เพิ่มขึ้น ค่า default คือ เพิ่มขึ้นทีละ 1
linspace()	np.linspace(start, stop, [num])	กำหนดช่วงข้อมูลตั้งแต่ค่าเริ่มต้น จนถึงค่าสิ้นสุด โดยมีระยะห่าง เท่าๆ กัน ตามจำนวนสมาชิกที่กำหนด
		หากไม่ระบุจำนวน ค่า default คือ 50 จำนวน

สร้างนัมไพอาร์เรย์แบบสุ่ม

การสร้างอาร์เรย์ที่มีสุ่มค่าตัวเลข ด้วยเมธอด random โดยมีฟังก์ชันสำหรับการสร้างอาร์เรย์ ดังนี

ฟังก์ชัน	ູສປແບບ	คำอธิบาย
randint()	np.random.randint(low, high, size)	สุ่มเลขจำนวนเต็มตามจำนวนที่กำหนด ตั้งแต่ 0 ถึง ค่าต่ำสุด - 1 กรณีไม่กำหนดค่าสูงสุด [0, low) หรือ ตั้งแต่ค่าต่ำสุด ถึง ค่าสูงสุด -1 [low,high)
uniform	np.random.uniform(low, high, size)	สุ่มเลขทศนิยมตามจำนวนที่กำหนด ตั้งแต่ต่ำสุด ถึงค่าสูงสุด - 1 [low,high)
rand()	np.random.rand(size)	สุ่มเลขทศนิยมระหว่าง 0.0 ถึง 1.0 ตามจำนวนที่กำหนด
choice	np.random.choice(sequence, size)	สุ่มค่าจากรายการ (sequence) ตามจำนวนที่กำหนด

ฟังก์ชันทางสถิติ

ไลบรารี Numpy มีฟังก์ชันสำหรับดำเนินการต่างๆ เป็นจำนวนมาก โดยตัวอย่างฟังก์ชันทางสถิติมีดังนี้

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
sum()	ndarray.sum()	หาผลรวมของสมาชิกอาร์เรย์
cumsum()	ndarray.cumsum()	หาผลบวกสะสมของสมาชิก
mean()	ndarray.mean()	หาค่าเฉลี่ยของสมาชิก
min()	ndarray.min()	หาค่าต่ำสุดของสมาชิก
max()	ndarray.max()	หาค่ามากสุดของสมาชิก
unique()	ndarray.unique()	แสดงค่าสมาชิกที่มีค่าไม่ซ้ำกัน (ไม่ต้องระบุแกน)

การคัดลอกสมาชิก

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
copy()	ndarray.copy()	คัดลอกสมาชิก หากมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกที่อาร์เรย์หนึ่ง จะ <u>ไม่</u> <u>ส่งผล</u> ให้สมาชิกอีกอาร์เรย์หนึ่งเปลี่ยนแปลงตามไป ด้วย
view()	ndarray.view()	คัดลอกสมาชิกแบบอ้างอิงสมาชิก หากมีการเปลี่ยนแปลงสมาชิกที่อาร์เรย์หนึ่ง <u>จะส่งผล</u> <u>ให้สมาชิกอีกอาร์เรย์หนึ่งเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย</u>

การเพิ่มสมาชิก

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
append()	np.append(ndarray, values, axis)	เพิ่มข้อมูลต่อท้ายอีกอาร์เรย์หนึ่ง
insert()	np.insert(ndarray, index, values, axis)	แทรกข้อมูลเข้าไปในอาร์เรย์ในตำแหน่งที่ กำหนด

การลบสมาชิก

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
delete()	np.delete(ndarray, index, axis)	ลบข้อมูลในตำแหน่งที่กำหนดออกจากอาร์เรย์

การเปลี่ยนขนาดอาร์เรย์

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
resize()	np.resize((row,column))	เปลี่ยนขนาดของอาร์เรย์แบบไม่อ้างอิง
		หากมีการเปลี่ยนแปลงค่าของสมาชิกที่อาร์เรย์ หนึ่ง จะ <mark>ไม่ส่ง</mark> ผลต่ออีกอาร์เรย์หนึ่ง
reshape()	np.reshape((row,column))	เปลี่ยนขนาดของอาร์เรย์แบบอ้างอิง
		หากมีการเปลี่ยนแปลงค่าของสมาชิกที่อาร์เรย์ หนึ่ง จะ <u>ส่งผล</u> ต่ออีกอาร์เรย์หนึ่ง

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
flatten()	ndarray.flatten()	เปลี่ยนขนาดอาร์เรย์ให้เป็นแบบ 1 มิติ โดยข้อมูลไม่อ้างอิงถึงกัน
ravel()	ndarray.ravel()	เปลี่ยนขนาดอาร์เรย์ให้เป็นแบบ 1 มิติ โดยข้อมูลอ้างอิงถึงกัน

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
transpose()	ndarray.transpose()	เปลี่ยนแกนของอาร์เรย์
		จากเดิม แนวตั้ง เปลี่ยนให้เป็น แนวนอน จากเดิม แนวนอน เปลี่ยนให้เป็น แนวตั้ง

การดำเนินการอื่น ๆ

ฟังก์ชัน	รูปแบบ	คำอธิบาย
sort()	np.sort(ndarray, axis)	เรียงลำดับค่าของสมาชิก
unique()	np.unique()	แสดงค่าสมาชิกที่มีค่าไม่ซ้ำกัน (ไม่ต้องระบุแกน)

ตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้ numpy

```
[141]: import numpy as np
[142]: height = [150, 178, 167, 189, 157 , 176]
[143]: weight = [40, 55, 67 , 52, 77, 110]
[144]: H = np.array(height)
[145]: W = np.array(weight)
[146]: H = H/100
[147]: BMI = W/(H*H)
[148]: print(BMI)
[17.7777778 17.35891933 24.02380867 14.55726323 31.2385898 35.51136364]
```

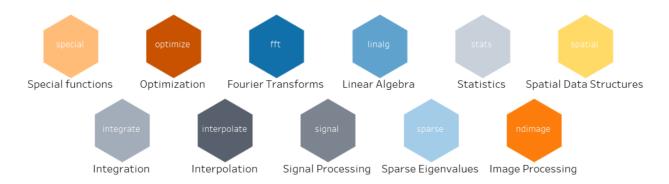
Scipy

SciPy เป็นชุดของอัลกอริทึมทางคณิตศาสตร์และฟังก์ชันความสะดวกสบายที่พัฒนาขึ้นจาก
NumPy ของ Python เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับ Python แบบโต้ตอบโดยให้ผู้ใช้มีคำสั่งและคลาส
ระดับสูงสำหรับการจัดการและแสดงภาพข้อมูล ด้วย SciPy เซสซัน Python แบบโต้ตอบจะกลายเป็นระบบ
การประมวลผลข้อมูลและการสร้างต้นแบบระบบเช่น MATLAB, IDL, Octave, R-Lab และ SciLab

ความแตกต่างระหว่าง Numpy กับ Scipy

- NumPy Arrays สามารถคำนวณและดำเนินการทางตรรกะใน Matrix , Array หลายมิติ และ
 Array ได้อย่างรวดเร็ว มากกว่า Python Lists
- Numpy มีการดำเนินการทางคณิตศาสตร์ขั้นพื้นฐานเท่านั้นและการดำเนินการขั้นสูงแค่ บางอย่าง
- Scipy มีการดำเนินการทางสถิติที่ซับซ้อนทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสม

ฟังชันก์ต่างในการทำงานของ Scipy มีดังนี้



special ฟังก์ชันพิเศษใน scipy ใช้เพื่อดำเนินการทางคณิตศาสตร์กับข้อมูลที่กำหนด ฟังก์ชันพิเศษใน scipy เป็นโมดูลที่มีอยู่ในแพ็คเกจ scipy ภายในฟังก์ชันพิเศษนี้วิธีการที่มีอยู่คือ cbrt - ซึ่งให้รากลูกบาศก์ ของจำนวนที่กำหนด

stats ประกอบด้วยการแจกแจงความน่าจะเป็น, สถิติสรุปและความถี่, ฟังก์ชันสหสัมพันธ์และการทดสอบ ทางสถิติ, สถิติที่สวมหน้ากาก, การประมาณค่าความหนาแน่นของเคอร์เนล, ฟังก์ชันกึ่งมอนติคาร์โล และ อื่น ๆ สถิติเป็นพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่มากและมีหัวข้อที่อยู่นอกขอบเขตสำหรับ SciPy และครอบคลุมโดยแพ็คเกจอื่น ๆ คือ

- <u>statsmodels</u>: การถดถอย, แบบจำลองเชิงเส้น, การวิเคราะห์อนุกรมเวลา, ส่วนขยายไปยังหัวข้อที่ ครอบคลุมโดย .scipy.stats
- Pandas: ข้อมูลตาราง, ฟังก์ชันอนุกรมเวลา, อินเทอร์เฟซไปยังภาษาสถิติอื่น ๆ
- <u>PyMC</u>: การสร้างแบบจำลองทางสถิติแบบ Bayesian, การเรียนรู้ของเครื่องความน่าจะเป็น
- scikit-learn: การจำแนกประเภทการถดถอยการเลือกแบบจำลอง
- Seaborn: การสร้างภาพข้อมูลทางสถิติ
- <u>rpy2</u>: งูหลามถึงสะพาน R

spatial สามารถคำนวณสามเหลี่ยมไดอะแกรม Voronoi โดยใช้ประโยชน์จากไลบรารี <u>Qhull</u> นอกจากนี้ยังมี การใช้งาน KDTree สำหรับการสืบคันจุดเพื่อนบ้านที่ใกล้ที่สุดและยูทิลิตี้สำหรับการคำนวณระยะทางใน เมตริกต่างๆ

sparse เป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างเมทริกซ์ที่ละเอียดโดยใช้โครงสร้างข้อมูลหลายแบบ รวมถึงเครื่องมือ สำหรับการแปลงเมทริกซ์ที่หนาแน่นเป็นเมทริกซ์ที่ละเอียด ฟังก์ชันพีชคณิตเชิงเส้น NumPy และ SciPy จำนวนมากที่ทำงานบนอาร์เรย์ NumPy สามารถทำงานบนอาร์เรย์เบาบางของ SciPy ได้อย่างโปร่งใส

signal คำนวณอาร์เรย์ดัชนีความล่าช้า / การกระจัดสำหรับสหสัมพันธ์ข้าม 1 มิติ

optimize ฟังก์ชันสำหรับการลด (หรือเพิ่ม) ฟังก์ชันวัตถุประสงค์ให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งอาจอยู่ภายใต้ ข้อจำกัด มันรวมถึงตัวแก้ปัญหาสำหรับปัญหาที่ไม่เชิงเส้น การเขียนโปรแกรมเชิงเส้นสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ จำกัด และไม่เชิงเส้นการค้นหารากและการปรับเส้นโค้งให้เหมาะสม

odr การถดถอยระยะทางมุมฉากซึ่งใช้ในการศึกษาการถดถอย การถดถอยเชิงเส้นพื้นฐานมักใช้เพื่อ ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัว y และ x โดยการวาดเส้นที่เหมาะสมที่สุดบนกราฟ

ndimage หมายถึงภาพ n มิติ งานที่พบบ่อยที่สุดในการประมวลผลภาพมีดังนี้ อินพุต/ เอาต์พุตแสดงภาพ การปรับแต่งพื้นฐาน - การครอบตัดการพลิกการหมุน ฯลฯ

linalg คำนวณ eigenvalues จากปัญหา eigenvalue ทั่วไปหรือทั่วไป ฟังก์ชันนี้ส่งกลับค่า Eigen และ เวกเตอร์ Eigen

io ฟังก์ชั่นยูทิลิตี้เพิ่มเติมสำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพสถิติและการประมวลผลสัญญาณ

interpolate สร้างฟังก์ชันตามจุดข้อมูลคงที่ซึ่งสามารถประเมินได้ทุกที่ภายในโดเมนที่กำหนดโดยข้อมูลที่ กำหนดโดยใช้การแก้ไขเชิงเส้น ด้วยการใช้ข้อมูลข้างต้นให้เราสร้างฟังก์ชันการแก้ไขและวาดกราฟที่แก้ไข ใหม่

integrate การรวมเชิงตัวเลขคือการคำนวณโดยประมาณของอินทิกรัลโดยใช้เทคนิคเชิงตัวเลข

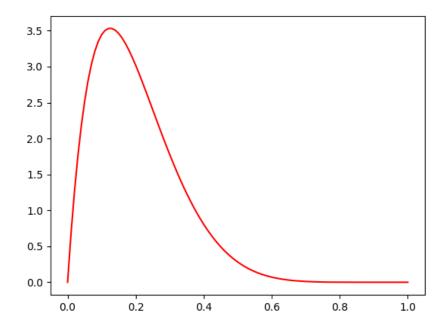
fftpack ช่วยให้การคำนวณการแปลงฟูริเยร์เป็นไปอย่างรวดเร็ว เป็นภาพประกอบสัญญาณอินพุต (มีเสียง ดัง) อาจมีลักษณะดังนี้ - นำเข้า numpy เป็น np time_step = 0.02 ช่วงเวลา = 5

constants เป็นโมดูลย่อยภายในไลบรารี Scipy ที่ทำสิ่งนี้ให้เรา มันมีรายการที่สมบูรณ์ของค่าคงที่ทาง คณิตศาสตร์สากลค่าคงที่ทางกายภาพและหน่วย

cluster โมดูลลำดับชั้นมีฟังก์ชันสำหรับการจัดกลุ่มแบบลำดับชั้นและการสลับกัน คุณสมบัติของมันรวมถึง การสร้างคลัสเตอร์ลำดับชั้นจากระยะไกล

ตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้ scipy

```
import scipy.stats
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
a = 2
b = 8
beta = scipy.stats.beta(a,b)
x = np.linspace(0,1,101)
y = beta.pdf(x)
plt.plot(x,y,'r')
plt.show()
```



Matplotlib

เป็น library ที่มีคำสั่งใช้สร้างกราฟต่างๆ หลายรูปแบบที่สามารถปรับเปลี่ยนการแสดงผล สี เนื้อหา รายละเอียดต่างๆ ได้ครบถ้วน และเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้กันในการแสดงผลข้อมูล

การสร้างกราฟเส้น

ใช้คำสั่ง plt.plot() ที่รับค่า x และค่า y โดย ในตัวอย่างใส่เป็น array matplotlib จะนำข้อมูลที่ตำแหน่งตรงกัน มาประกอบเป็นจุดพิกัดและนำไป plot เช่นจุดแรกจะเกิดจากข้อมูลตัวแรกจาก x และข้อมูลตัวแรกจาก y สร้างเป็นพิกัด x,y

ข้อมูลที่ใช้

กราฟเส้นเหมาะกับการใช้แสดงข้อมูลที่มีความต่อเนื่อง เช่น ความสัมพันธ์ของ x และ y = x**2

```
In [7]:

x = \text{np.linspace}(1,10,10)

y = x^{**}2
```

การใช้งาน

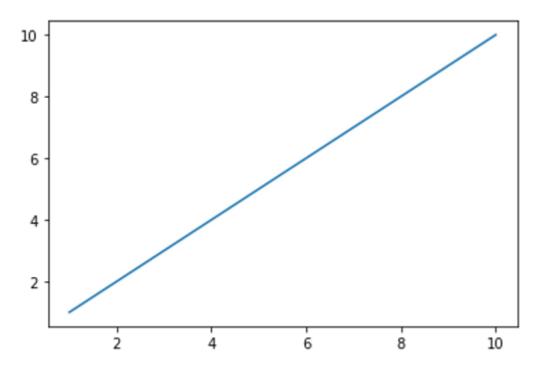
เพื่อสร้างกราฟจะใช้การสั่งคำสั่งเพื่อทำสิ่งต่างๆ และตามด้วยคำสั่ง plt.show() เพื่อประมวลผล คำสั่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงผลกราฟ และแสดงออกมาเป็นกราฟตามคำสั่ง

```
การ plot กราฟ y = x
```

In [8]:

plt.plot(x,x)

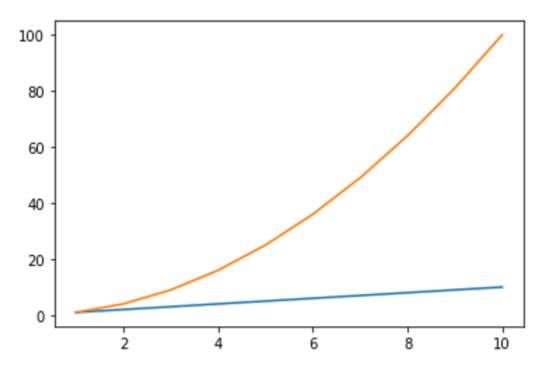
plt.show()



การ plot หลายข้อมูล

ใช้การสั่งคำสั่ง plt.plot() แทนการสร้างกราฟสำหรับ 1 ข้อมูล สามารถสร้างกราฟของกี่ข้อมูลก็ได้ ให้สั่ง คำสั่งตามแต่ละลำดับไป เช่น การสร้างกราฟจากข้อมูล y = x และข้อมูล y = x**2 บนกราฟเดียวกัน สามารถเขียนได้ลักษณะดังนี้

```
In [9]:
plt.plot(x,x)
plt.plot(x,x**2)
plt.show()
```

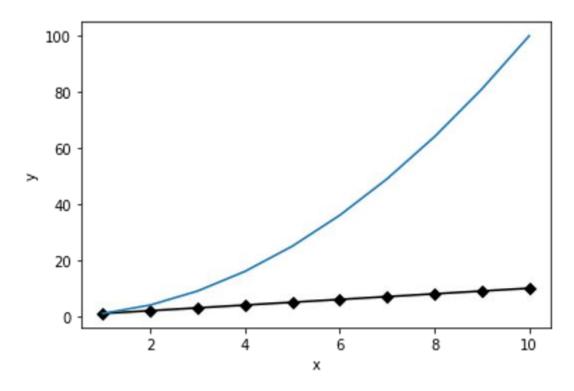


สร้างความแตกต่างแต่ละข้อมูล

ในการอ่านทำความเข้าใจกราฟที่ประกอบไปด้วยหลายข้อมูลอาจทำให้เกิดความสับสนได้ เรา สามารถสร้างความแตกต่างของการแสดงผลแต่ละข้อมูลได้ผ่านการเปลี่ยน สี ลักษณะเส้นกราฟ และ สัญลักษณ์ ของแต่ละข้อมูล

ผ่านการระบุ string ที่ใส่สัญลักษณ์ของแต่ละค่าเอาไว้ เช่น กราฟเส้นสีดำใช้ 'k' กราฟเส้นที่บใช้ '-' กราฟที่มี สัญลักษณ์ข้าวหลามตัดใช้ 'D' เขียนรวมได้เป็น 'k-D' และระบุเป็น parameter เอาไว้ใน plt.plot() ใช้งานใน ลักษณะดังนี้

```
In [10]:
plt.plot(x,x,'k-D')
plt.plot(x,x**2)
plt.show()
```



การใส่แกน x,y

เพื่อเพิ่มความเข้าใจค่าที่ระบุในแกน เราสามารถแปะ label สำหรับแกน x,y ได้ด้วยคำสั่ง .xlabel() .ylabel() ที่รับค่า string ที่เก็บชื่อที่ต้องการเอาไว้

```
In [11]:

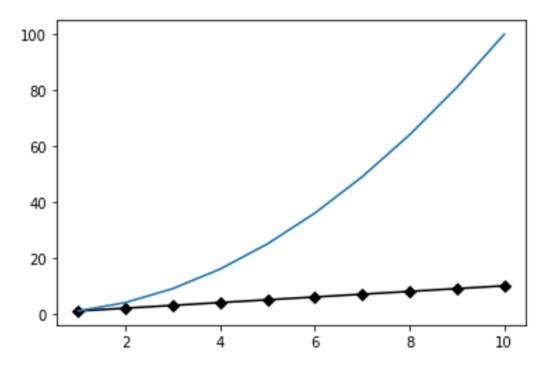
plt.plot(x,x,'k-D')

plt.plot(x,x**2)

plt.xlabel('x')

plt.ylabel('y')

plt.show()
```



ชื่อแต่ละข้อมูล

เราสามารถแสดงผลหลายข้อมูลบนกราฟได้พร้อมกัน ซึ่งอาจทำให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับข้อมูลที่ แสดงอยู่ได้ ซึ่งการระบุชื่อของตัวข้อมูลหรือ label เพิ่มเติมจากสี ลักษณะเส้นกราฟ และสัญลักษณ์ พิเศษจะ ช่วยให้กราฟเข้าใจได้ง่ายขึ้น

label

ในการระบุชื่อข้อมูลที่ต้องการ เราจะใช้การระบุ label เป็น parameter สำหรับ plt.plot() เพื่อตั้งชื่อ ให้กับข้อมูล ซึ่ง label จะแสดงผลผ่าน legend ซึ่งต้องเขียนคำสั่งเพื่อแสดงผล legend

legend

คือ กล่องข้อความที่แสดงชื่อของแต่ละข้อมูล โดยการระบุผ่านสี ลักษณะเส้นกราฟ และสัญลักษณ์ ซึ่งจะแสดงต่อเมื่อใช้คำสั่ง plt.legend()

• ตำแหน่งของ legend

สามารถปรับแต่งได้โดยใช้ parameter loc= ตามด้วย string ที่ระบุค่าการกำหนดตำแหน่งที่มีให้ เลือก ดังนี้ best, upper right, upper left, lower left, lower right, right, center left, center right, lower center, upper center, center

ซึ่งหากไม่ระบุตำแหน่งจะใช้ default เป็น best คือให้ matplotlib เลือกให้ ว่าควรอยู่ที่ใด

In [12]:

plt.plot(x,x,'k-D',label='y = x')

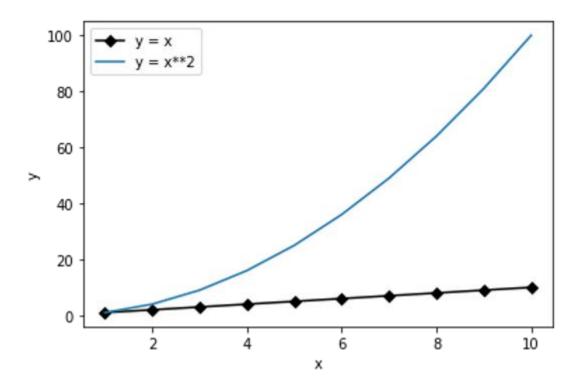
 $plt.plot(x,x^{**}2,label='y = x^{**}2')$

plt.legend(loc='best')

plt.xlabel('x')

plt.ylabel('y')

plt.show()



การใส่ชื่อกราฟ

ใช้คำสั่ง plt.title() ที่รับค่า string ที่เก็บข้อมูลชื่อที่ต้องการตั้ง และสามารถใส่ parameter fontsize= เพื่อกำหนดขนาดชื่อกราฟ

```
In [13]:

plt.title("Graphs showing y = x and y = x**2",fontsize=15)

plt.plot(x,x,'k-D',label='y = x')

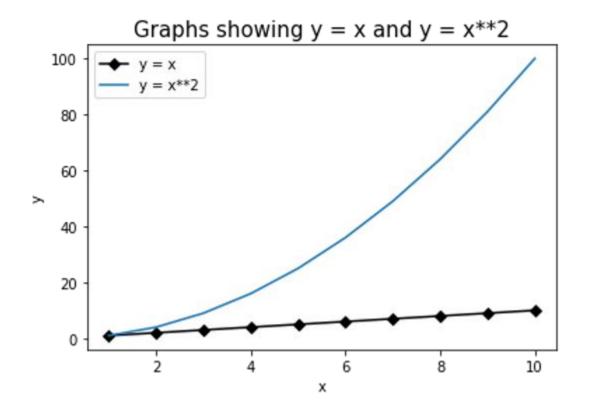
plt.plot(x,x**2,label='y = x**2')

plt.legend(loc='best')

plt.xlabel('x')

plt.ylabel('y')

plt.show()
```



กราฟแท่ง

ใช้คำสั่ง .bar() สำหรับกราฟแท่งแนวตั้ง และ .barh() สำหรับกราฟแท่งแนวนอน ในการสร้างโดยรับ ค่า x, y เป็น parameter หลัก และสามารถใช้ร่วมกับการตั้งชื่อกราฟ สร้างความแตกต่างแต่ละข้อมูล ตั้งชื่อ ข้อมูล และอื่นๆ ได้

ข้อมูลที่ใช้

กราฟแท่งเหมาะกับการใช้เปรียบเทียบข้อมูลที่ไม่ต่อเนื่องกัน เช่น ยอดขายของสินค้าแต่ละประเภท

```
In [14]:

x = ['shirts','pants','shorts','shoes']

y = [1000,1200,800,1800]

กราฟแท่งแนวตั้ง

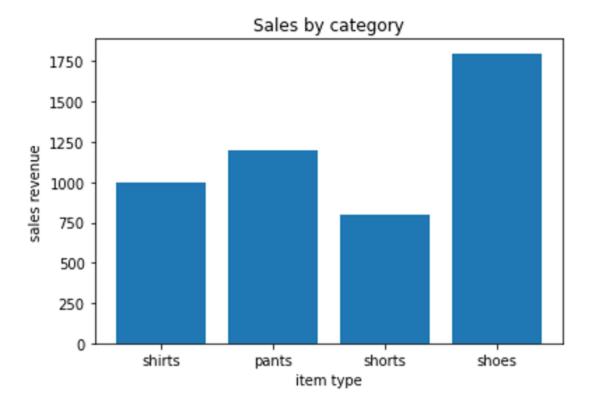
In [15]:

plt.bar(x,y)

plt.title('Sales by category')

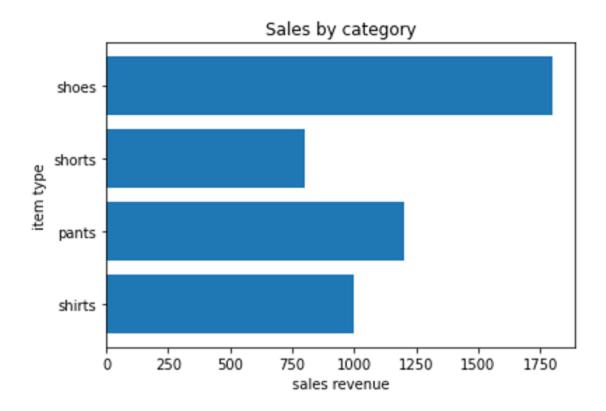
plt.ylabel('sales revenue')

plt.xlabel('item type')
```



กราฟแท่งแนวนอน

```
In [16]:
plt.barh(x,y)
plt.title('Sales by category')
plt.ylabel('item type')
plt.xlabel('sales revenue')
plt.show()
```



Histogram

เป็นกราฟที่ใช้เพื่อดูความถี่ของการเกิดขึ้นของข้อมูล จะเหมาะกับข้อมูลที่มีจำนวนมาก ซึ่ง
Histogram จะมีการแบ่งข้อมูลออกเป็น bins และนับการเกิดของแต่ละ bins เพื่อนับความถี่ของแต่ละ bins ที่เกิดขึ้นและสร้างเป็นกราฟลักษณะคล้ายกราฟแท่ง

ข้อมูลที่ใช้

เราจะสร้างข้อมูล จำนวน 100 ข้อมูล จากการสุ่มจากคำสั่ง np.random.normal() ที่สุ่มข้อมูลมาจาก normal distribution

In [17]:

x = np.random.normal(size=100)

สร้าง histogram

ใช้คำสั่ง .hist() รับค่า x และจำนวน bins หรือจำนวนแท่งกราฟที่ต้องการ โดย plt.hist จะทำการ แบ่งข้อมูลเป็นกลุ่มต่างๆ จำนวนเท่ากับ bins และทำการนับแต่ละ bins

In [18]:

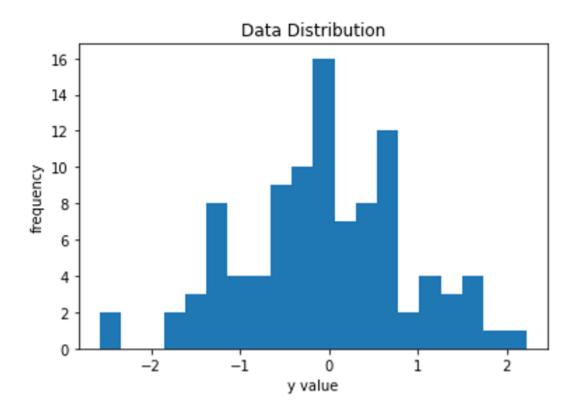
plt.title('Data Distribution')

plt.hist(x,bins=20)

plt.xlabel('y value')

plt.ylabel('frequency')

plt.show()



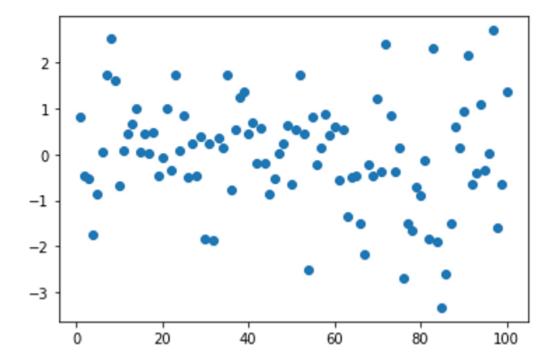
Scatter Plot

นิยมใช้แสดงผลข้อมูลเพื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างแกน x,y หรือ ระหว่างในชุดข้อมูลเอง การสร้างใช้ คำสั่ง .scatter() ที่รับค่า x, y

In [19]:

plt.scatter(np.linspace(1,100,100),np.random.normal(size=100))

plt.show()



Box Plot

เป็นกราฟที่ใช้ดูการกระจายตัวของข้อมูล โดยมีพื้นฐานการคำนวนจากการวัด Quartile ซึ่งทำการ เรียงข้อมูลทั้งหมดจากน้อยไปมาก และแบ่งข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน Q1 Q2 Q3 Q4 โดยมีกล่องตรงกลาง แสดงพื้นที่ Q1 ถึง Q3 มีเส้นสีสัมแสดงค่า median และระความยาวของกล่องตรงกลางเรียกว่าค่า IQR (Interquartile-range, Q3-Q1) และมีเส้นตรงขีดออกไปยังค่า Q1-(1.5 x IQR) ในด้านที่ค่าน้อยกว่า และ Q3+(1.5 x IQR) ในด้านที่ค่ามากกว่า โดยหากข้อมูลใดมีค่ามากกว่า หรือน้อยกว่าจุดสิ้นสุดของเส้นตรง ดังกล่าว เราจะเรียกข้อมูลเหล่านั้นว่า Outlier

ข้อมูลที่ใช้

ใน boxplot เหมาะกับข้อมูลจำนวนมาก ที่เราต้องการดูการกระจายตัว ในตัวอย่างจะสร้างเลข จำนวน 100 ตัวจากการสุ่มจาก normal distribution

In [20]:

x = np.random.normal(size=100)

การใช้งาน boxplot

ใช้คำสั่ง .boxplot() โดยรับค่าที่ต้องการดูการกระจายตัวข้อมูล

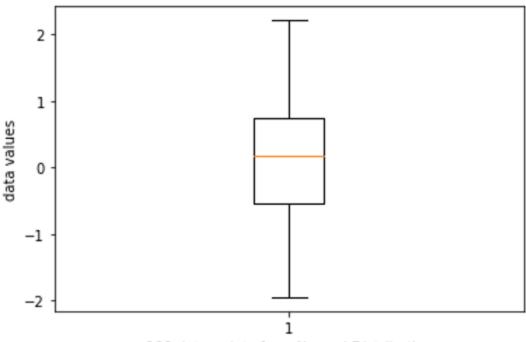
In [21]:

plt.boxplot(x)

plt.xlabel('100 data points from Normal Distribution')

plt.ylabel('data values')

plt.show()



100 data points from Normal Distribution

การสร้างหลายกราฟ

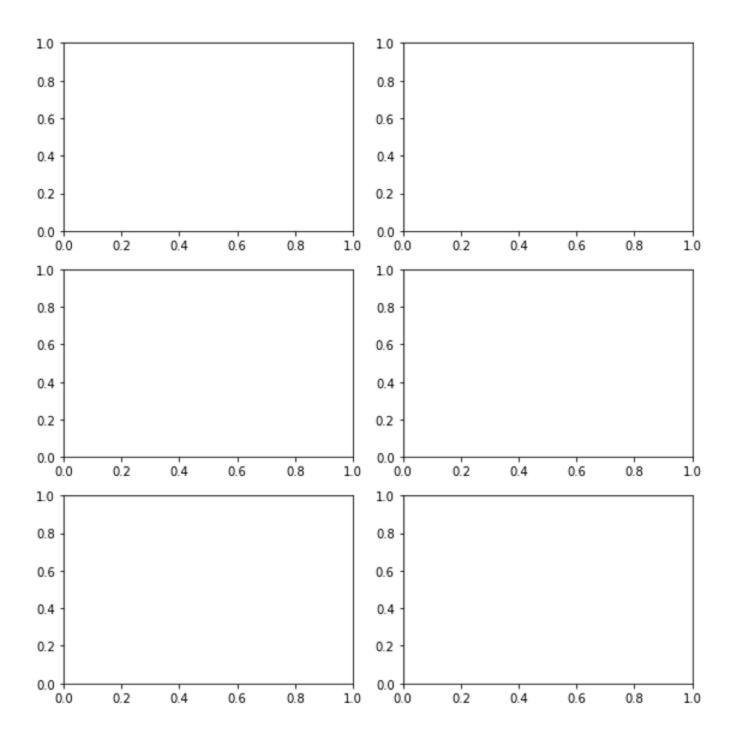
ใช้การสร้างพื้นที่ในการสร้างกราฟที่แบ่งแต่ละกราฟออกเป็นส่วนๆ และทำการใช้คำสั่งสร้างกราฟที่ เราเรียนไปต่างๆ สร้างกราฟลงไป

สร้างพื้นที่การทำงาน

ด้วยคำสั่ง plt.subplots() โดยให้กำหนด nrows= กำหนดจำนวนแถว ncols= กำหนดจำนวนกราฟ แต่ละแถว และ figsize= กำหนดขนาดของกราฟทั้งหมดเป็น tuple ที่ประกอบไปด้วย (ความกว้าง,ความสูง) เช่น การสร้างพื้นที่เพื่อสร้าง 6 กราฟ โดยแบ่งเป็น 3 แถว แถวละ 2 กราฟ โดยมีขนาด 8 x 8 โดยเราจะ สร้างตัวแปร fig, axes มา unpack ข้อมูลที่ได้จาก คำสั่ง .subplots()

```
In [22]:
```

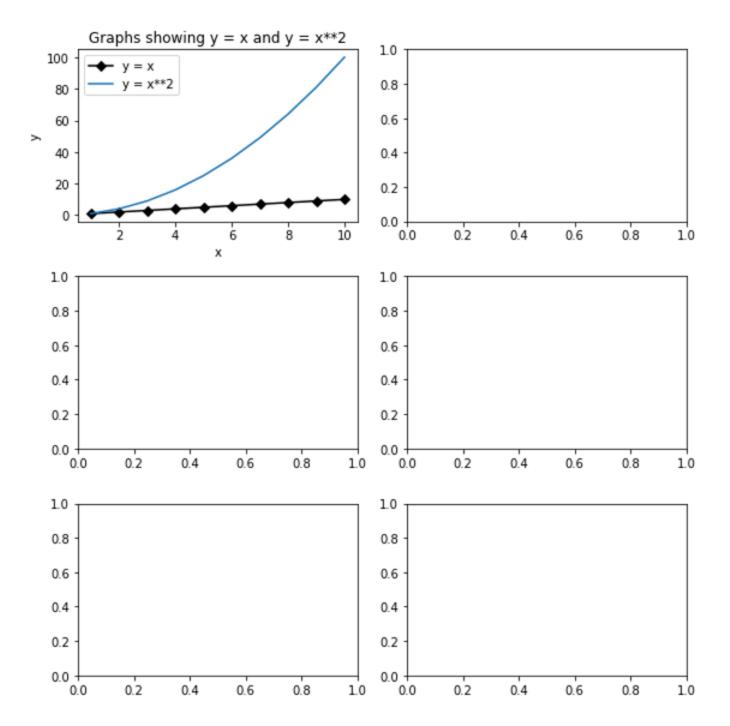
```
fig, axes = plt.subplots(nrows=3,ncols=2,figsize=(8,8))
plt.tight_layout()
```



ใส่กราฟลงพื้นที่

plt.tight_layout()

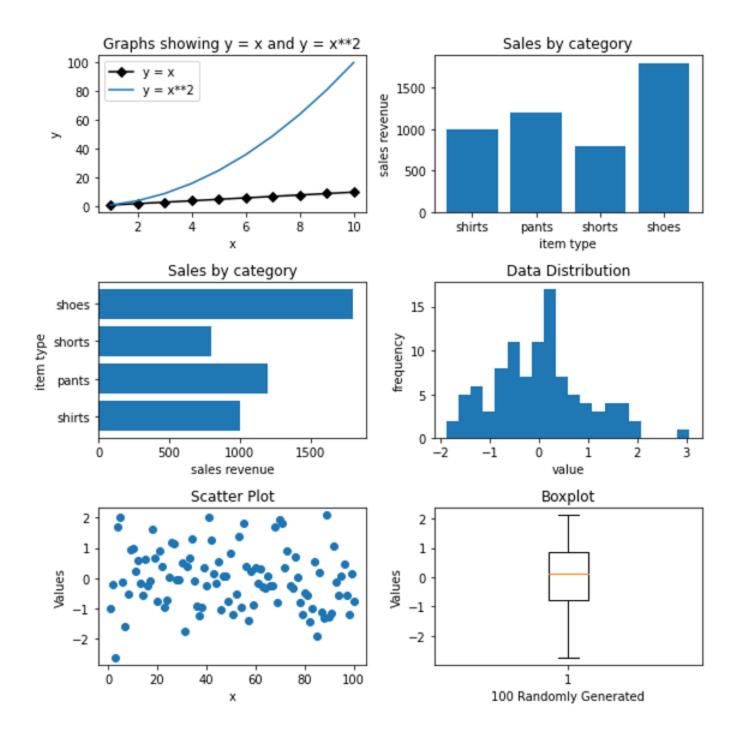
```
โดยใช้ข้อมูลในตัวแปร axes ตามด้วยการระบุตำแหน่งตามหลังด้วยสัญลักษณ์ [แถว,คอลัมน์] เพื่อ
ระบุตำแหน่งของกราฟที่ต้องการใส่ ตำแหน่งแรกเริ่มจาก 0
เช่น การใส่กราฟเส้นลงไปที่ตำแหน่ง [0,0] หรือ ซ้ายบน และตามด้วยคำสั่ง .plot() (เพื่อสร้างกราฟเส้น)
และเราจะใช้คำสั่ง plt.tight_layout() เพื่อปรับขนาดให้ตัวอักษรไม่ทับกันโดยอัตโนมัติ
In [23]:
fig, axes = plt.subplots(nrows=3,ncols=2,figsize=(8,8))
axes[0,0].set_title("Graphs showing y = x and y = x**2")
axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10),'k-D',label='y = x')
axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10)**2,label='y = x**2')
axes[0,0].legend(loc='best')
axes[0,0].set_xlabel('x')
axes[0,0].set_ylabel('y')
```



ทำซ้ำจนครบทุกกราฟ In [24]: fig, axes = plt.subplots(nrows=3,ncols=2,figsize=(8,8)) axes[0,0].set_title("Graphs showing y = x and y = x**2") axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10),'k-D',label='y = x')axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10)**2,label='y = x**2')axes[0,0].legend(loc='best') axes[0,0].set_xlabel('x') axes[0,0].set_ylabel('y') axes[0,1].set_title('Sales by category') axes[0,1].bar(['shirts','pants','shorts','shoes'],[1000,1200,800,1800]) axes[0,1].set_ylabel('sales revenue') axes[0,1].set_xlabel('item type') axes[1,0].set_title('Sales by category') axes[1,0].barh(['shirts','pants','shorts','shoes'],[1000,1200,800,1800]) axes[1,0].set_ylabel('item type') axes[1,0].set_xlabel('sales revenue')

axes[1,1].set_title('Data Distribution')

```
axes[1,1].hist(np.random.normal(size=100),bins=20)
axes[1,1].set_xlabel('value')
axes[1,1].set_ylabel('frequency')
axes[2,0].set_title('Scatter Plot')
axes[2,0].scatter(np.linspace(1,100,100),np.random.normal(size=100))
axes[2,0].set_xlabel('x')
axes[2,0].set_ylabel('Values')
axes[2,1].set_title('Boxplot')
axes[2,1].boxplot(np.random.normal(size=100))
axes[2,1].set_xlabel('100 Randomly Generated')
axes[2,1].set_ylabel('Values')
plt.tight_layout()
```

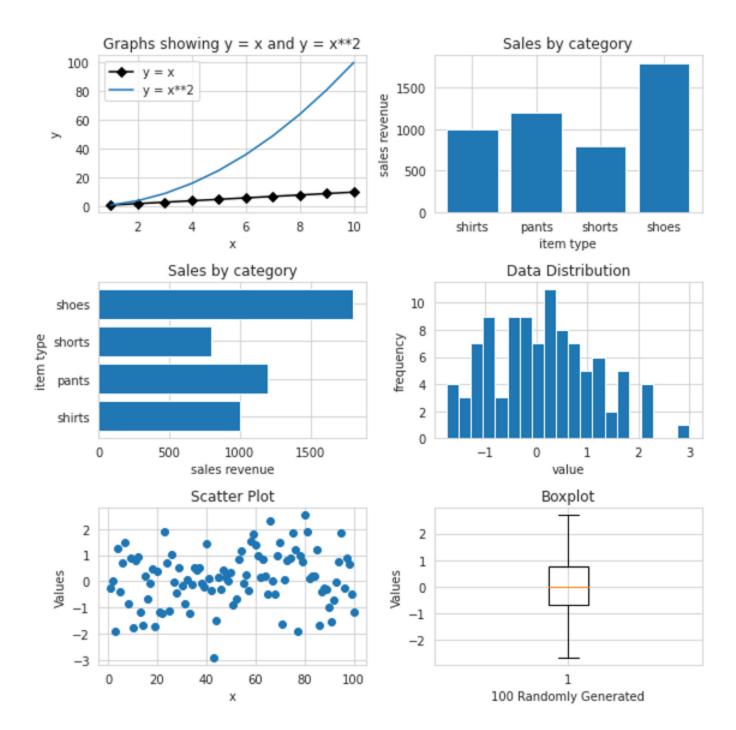


เปลี่ยน style

สามารถทำได้โดยการใช้ style ที่ถูกสร้างไว้สำเร็จรูป ซึ่ง seaborn เป็นหนึ่งใน library ที่ใช้ตกแต่ง รวมไปถึง plot กราฟในรูปแบบต่างๆ ที่เราจะใช้เพื่อเปลี่ยนรูปแบบการแสดงผล เราจะใช้คำสั่ง sns.set_style() และกำหนด parameter style= ซึ่งมีให้เลือกเบื้องต้น white, dark, whitegrid, darkgrid, ticks สามารถใช้งานได้ดังนี้

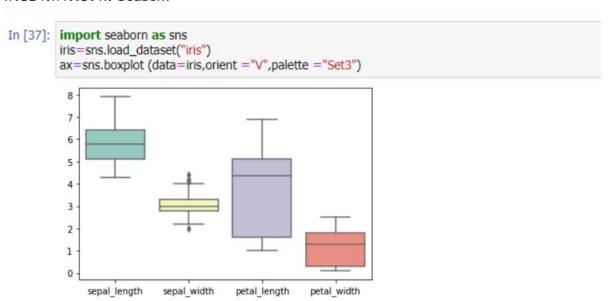
```
In [25]:
import seaborn as sns
sns.set_style(style='whitegrid')
fig, axes = plt.subplots(nrows=3,ncols=2,figsize=(8,8))
axes[0,0].set_title("Graphs showing y = x and y = x^*2")
axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10),'k-D',label='y = x')
axes[0,0].plot(np.linspace(1,10,10),np.linspace(1,10,10)**2,label='y = x**2')
axes[0,0].legend(loc='best')
axes[0,0].set_xlabel('x')
axes[0,0].set_ylabel('y')
axes[0,1].set_title('Sales by category')
axes[0,1].bar(['shirts','pants','shorts','shoes'],[1000,1200,800,1800])
axes[0,1].set ylabel('sales revenue')
axes[0,1].set xlabel('item type')
axes[1,0].set_title('Sales by category')
axes[1,0].barh(['shirts','pants','shorts','shoes'],[1000,1200,800,1800])
axes[1,0].set ylabel('item type')
```

```
axes[1,0].set_xlabel('sales revenue')
axes[1,1].set_title('Data Distribution')
axes[1,1].hist(np.random.normal(size=100),bins=20)
axes[1,1].set_xlabel('value')
axes[1,1].set_ylabel('frequency')
axes[2,0].set_title('Scatter Plot')
axes[2,0].scatter(np.linspace(1,100,100),np.random.normal(size=100))
axes[2,0].set_xlabel('x')
axes[2,0].set_ylabel('Values')
axes[2,1].set_title('Boxplot')
axes[2,1].boxplot(np.random.normal(size=100))
axes[2,1].set_xlabel('100 Randomly Generated')
axes[2,1].set_ylabel('Values')
plt.tight_layout()
```



Seaborn

Seaborn เป็นใลบรารีสำหรับสร้างกราฟิกทางสถิติใน Python สร้างขึ้นจาก matplotlib และทำงาน ร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับ โครงสร้างข้อมูล Pandas ด้วย Seaborn Design สามารถสำรวจและทำความเข้าใจ ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว Seaborn รวบรวมเฟรมข้อมูลหรืออาร์เรย์ทั้งหมดที่มีข้อมูลทั้งหมดและทำหน้าที่ ภายในทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับการแมปความหมายและการรวมสถิติเพื่อเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นแผนภูมิข้อมูล เป็นนามธรรมความซับซ้อนและช่วยให้สามารถออกแบบแปลงตามความต้องการได้ ตัวอย่างการใช้งาน Seaborn



Pandas

Pandas เป็น software library ที่ถูกเขียนด้วยภาษา Python ใช้ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล หรือ data โดยมี data structures และ operations ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการกับตารางตัวเลขและ time series

Feature ของ Library Pandas

- DataFrame Object สำหรับจัดการข้อมูลด้วยการทำดัชนีแบบรวม
- เครื่องมือสำหรับอ่านและเขียนข้อมูลระหว่างโครงสร้างข้อมูลที่อยู่ในหน่วยความจำและไฟล์ใน Formats อื่นๆ
- การจัดตำแหน่งข้อมูลและรวบรวมข้อมูลสำหรับ Missing Data หรือ ข้อมูลที่ขาดหายไป
- การ Reshape และการ pivot สำหรับชุดหรือข้อมูลหรือ Data set
- การทำ Label สำหรับการ Slicing,การทำ Indexing หรือ การทำดัชนี การย่อยชุดข้อมูลที่มีขนาดใหญ่
- การแทรกและการลบคอลัมน์ ของ Data Structure
- จัดกลุ่มตาม Engine เพื่อให้สามารถใช้ดำเนินการ Split-apply-combine กับ Data set
- การ Merging และ Joining ของ Data set
- การ Indexing แกนแบบตามลำดับชั้น เพื่อในการทำงานกับข้อมูลแบบ High-dimensional ใน Data structure ที่มีมิติต่ำกว่า
- ฟังก์ชั่น Time series: การสร้าง Range ของวันและความถี่ของการเปลี่ยนแปลง,การย้าย Window statistics,การย้าย Window linear regression,การ Shift วัน และ การ Lagging

Dataframes

หลัก ๆแล้ว Pandas จะถูกใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสามารถนำข้อมูลเข้ามาได้หลายรูปแบบ เช่น JSON,SQL,Microsoft Excel เป็นต้น และ มี Operations มากมาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การสร้าง dataframe โดยกำหนดข้อมูลด้วย Numpy array หรือ Dictionary สามารถกำหนด Index ได้ด้วย Argument ชื่อ Index เช่น

Read_csv

สร้าง Dataframe โดยอ่านจากไฟล์ CSV สามารถกำหนด Index ด้วย Index_col เช่น

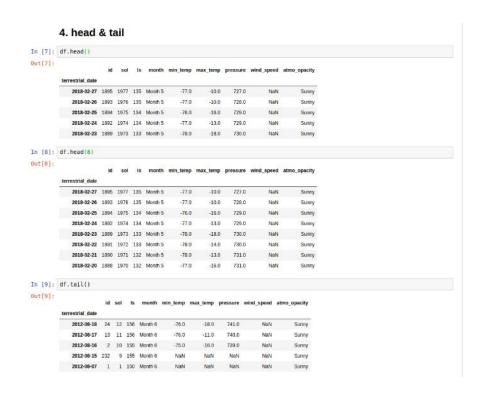
f = pd.read f	_csv	("mar	s-w	eather.	csv", in	dex_col='	terrest	rial_date)	
terrestrial date	ld	sol	ls	month	min_temp	max_temp	pressure	wind_speed	atmo_opacity	
2018-02-27	1895	1977	135	Month 5	-77.0	-10.0	727.0	NaN	Sunny	
2018-02-26	1893	1976	135	Month 5	-77.0	-10.0	728.0	NaN	Sunny	
2018-02-25	1894	1975	134	Month 5	-76.0	-16.0	729.0	NaN	Sunny	
2018-02-24	1892	1974	134	Month 5	-77.0	-13.0	729.0	NaN	Sunny	
2018-02-23	1889	1973	133	Month 5	-78.0	-18.0	730.0	NaN	Sunny	
			14				- 1	2.0		
2012-08-18	24	12	156	Month 6	-76.0	-18.0	741.0	NaN	Sunny	
2012-08-17	13	11	156	Month 6	-76.0	-11.0	740.0	NaN	Sunny	
2012-08-16	2	10	155	Month 6	-75.0	-15.0	739.0	NaN	Sunny	
2012-08-15	232	9	155	Month 6	NaN	NaN	NaN	NaN	Sunny	
2012-08-07	1	1	150	Month 6	NaN	NaN	NaN	NaN	Sunny	

Columns & dtypes

Column ใช้ดูชื่อ Column ทั้งหมดใน Dataframe dtypes ใช้สำหรับดูชนิดของข้อมูลแต่ละ Column ใน Dataframe

Head & tail

ดูตัวอย่างข้อมูลด้วยคำสั่ง Head หรือ tail โดย head ใช้ดูสำหรับช่วงต้นของ Dataframe และ tail ใช้สำหรับดูช่วงท้ายของ Dataframe สามารถระบุช่วงจำนวนตัวอย่างที่ต้องการได้ โดยถ้าไม่ระบุ คำสั่งจะแสดง 5 ตัวอย่าง

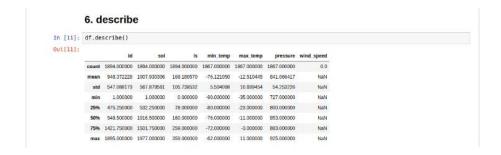


to_numpy

แปลง Dataframe เป็น Numpy Array

Describe

สรุปสถิติเบื้องตันของข้อมูลแต่ละ column ใน DataFrame เช่น ค่าเฉลี่ย ค่า standard deviation (std) ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด



Index

แสดง index ของ DataFrame

ถ้าเราไม่ได้กำหนด index ตอนสร้าง DataFrame เราจะได้เลขลำดับ 0, 1, 2, 3, ... เป็น index

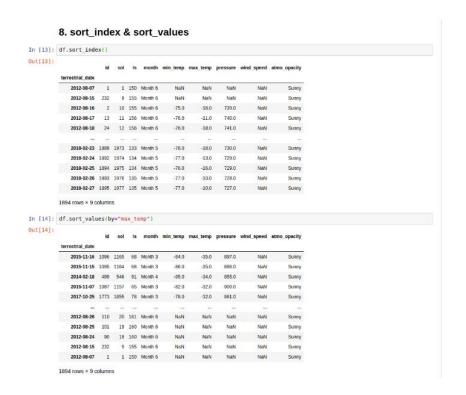
```
7. index

In [12]: df.index

Out [12]: Index(['2018-02-27', '2018-02-26', '2018-02-25', '2018-02-24', '2018-02-23', '2018-02-22', '2018-02-21', '2018-02-29', '2018-02-19', '2018-02-18', '2012-08-23', '2012-08-22', '2012-08-21', '2012-08-26', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-18', '2012-08-18', '2012-08-18', '2012-08-18', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19', '2012-08-19'
```

Sort index & sort values

sort_index เรียงลำดับ row ตามค่าของ index sort_values เรียงลำดับ row ตามค่าของ column ที่กำหนด

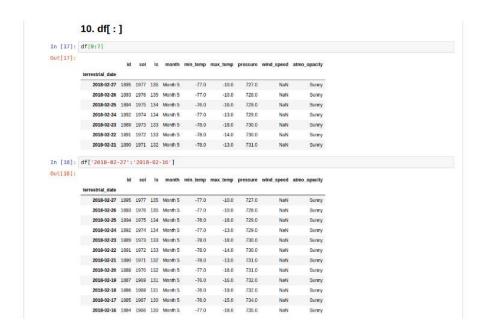


df[] & df.

เลือก column ที่ต้องการตามชื่อ column โดยสามารถใส่เป็น string ใน [] หรือเป็นชื่อ attribute ก็ได้

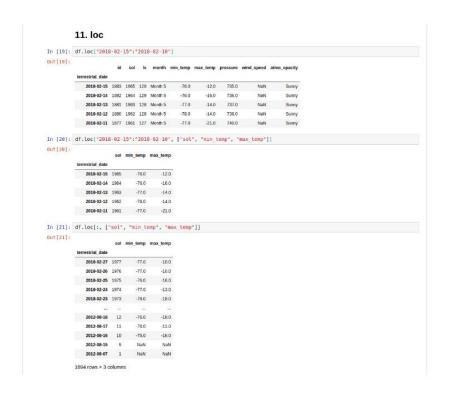
df[:]

เลือกช่วงของ row ที่ต้องการ โดยใส่เป็นเลขลำดับบรรทัด หรือใส่ตาม index ในกรณีนี้ index คือวันที่ และเรามีข้อมูลเรียงจากวันที่ใหม่กว่าไปวันที่เก่ากว่า ดังนั้นเราจึงใส่ index ของวันที่แบบถอยหลัง



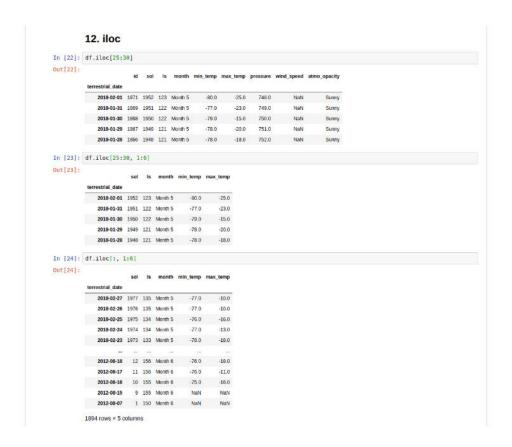
LOC

เลือก row ที่ต้องการหรือช่วงของ row ที่ต้องการตาม index หากไม่ต้องการทุก column สามารถกำหนด column ที่ต้องการได้ด้วยชื่อ column



ILOC

เลือก row ที่ต้องการหรือช่วงของ row ที่ต้องการตามเลขลำดับบรรทัด หากไม่ต้องการทุก column สามารถกำหนด column ที่ต้องการได้ด้วยเลขลำดับ column



df[boolean expression]

เลือก row ที่ต้องการตามเงื่อนไขใน boolean expression



mean, std, median, max, min

คำนวณค่าทางสถิติของแต่ละ column ด้วยคำสั่งต่างๆ เช่น

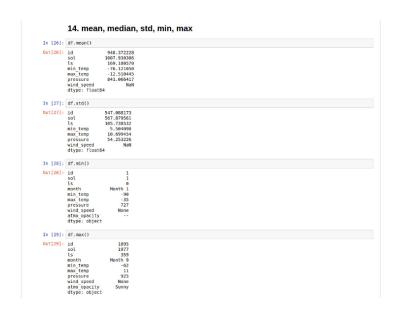
mean - ค่าเฉลี่ย

std - ค่า standard deviation

median - ค่ามัธยฐาน

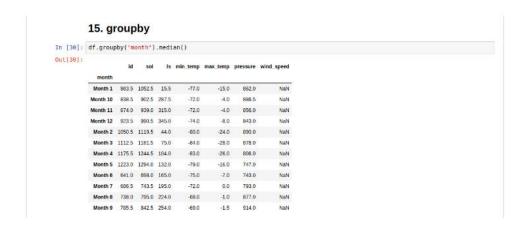
min - ค่าต่ำสุด

max - ค่าสูงสุด



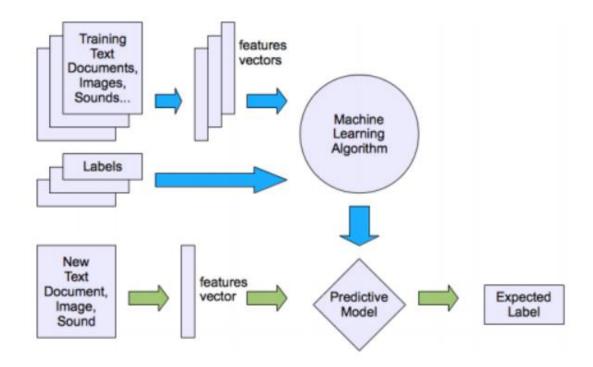
Groupby

จัดกลุ่มข้อมูลตาม column ที่กำหนด



Supervised Learning

[caption id="" align="aligncenter" width="519"]



แสดงแผนผังการเรียนรู้แบบมีผู้สอน Supervised Learning

Classification- K Nearest Neighbors

K nearest neighbors (KNN)

เป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ที่ง่ายที่สุด : รับค่าใหม่ เป็นข้อมูลที่ไม่รู้จัก โดยค้นหาในฐานข้อมูลที่ อ้างอิงสิ่งที่มีคุณลักษณะใกล้เคียง และมอบหมายให้ predominant class

```
from sklearn import neighbors, datasets
iris = datasets.load_iris()
X, y = iris.data, iris.target # จำนวนตัวอย่าง,จำนวนคุณลักษณะ
knn = neighbors.KNeighborsClassifier(n_neighbors=1)
knn.fit(X, y)
# ดอกไม้ iris อะไร ที่มีขนาด 3cm x 5cm และมีขนาดกลีบเลี้ยง 4cm x 2cm
print(iris.target_names[knn.predict([[3, 5, 4, 2]])])
```

<u>ผลลัพธ์</u>

['virginica']

from sklearn.externals import joblib joblib.dump(knn, 'filename.pkl')

ดึงข้อมูลจาก Classification ที่บันทึกไว้กลับมาใช้งานต่อ

knn = joblib.load('filename.pkl')

Unsupervised learning

เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ใช้ labels ใด ๆ ใช้เพียงข้อมูลที่ได้รับ

Dimensionality reduction กับ PCA (Principal Components Analysis)

สรุปย่อ ๆ PCA คือ การหาแกนที่สำคัญเมื่ออ้างอิงจากข้อมูล

เป็นส่วนหนึ่งของ factor analysis แนะนำให้ศึกษา factor analysis ก่อน

เริ่มต้น Dimensionality reduction กับ PCA

from sklearn import decomposition

pca = decomposition.PCA(n_components=2)

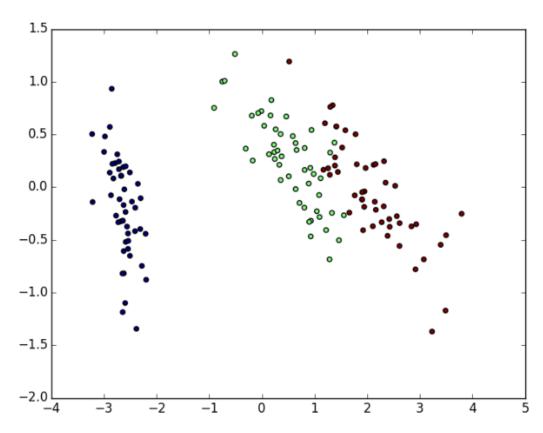
pca.fit(iris.data)

X = pca.transform(iris.data)

นำมาแสดงเป็นแผนภาพ

import matplotlib.pyplot as plt
plt.scatter(X[:, 0], X[:, 1], c=iris.target)
plt.show()

<u>ผลลัพธ์</u>



สีน้ำเงิน คือ Setosa สีเขียว คือ Versicolour สีแดง คือ Virginica

Clustering

การจัดกลุ่ม (Clustering) เป็นวิธีการหนึ่งที่แบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่ม (cluster) โดยพิจารณาให้แต่ละ แถวเสมือนเป็นวัตถุ แล้วจับกลุ่มให้กับวัตถุที่มีความคล้ายคลึงกันอยู่ใน cluster เดียวกัน วัตถุที่อยู่ต่าง cluster จะมีความคล้ายคลึงกันน้อยที่สุด

```
from sklearn.cluster import KMeans

km = KMeans(3)

km.fit(X)

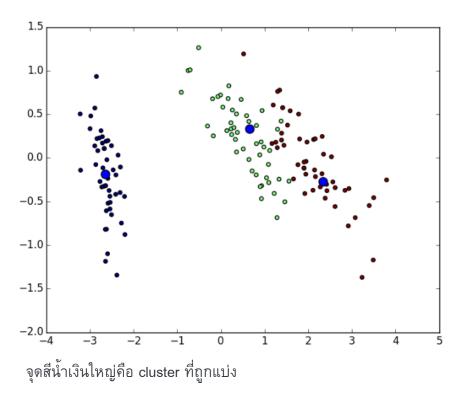
print(km.cluster_centers_)

plt.scatter(X[:, 0], X[:, 1], c=iris.target)

plt.scatter(km.cluster_centers_[:, 0], km.cluster_centers_[:, 1], marker='o', s=100)

plt.show()
```

<u>ผลลัพธ์</u>



บรรณานุกรม

- https://docs.scipy.org/doc/scipy/tutorial/index.html#user-guide
- https://www.ultimatepython.co/post/graph-data-visualization-python-matplotlib-seaborn
- https://python3.wannaphong.com/2016/01/machine-learning-scikit-learn.html
- https://www.softnix.co.th/
 2018/09/06/%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%A 2-k-means%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B
 %E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%81%E0%B8%95%E0%B8%A3/
- https://www.glurgeek.com/education/support-vector-machine/?amp=1
- https://hackathailand.com/wp-content/uploads/2021/09/B-101-08-Numpy-%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%8A%E0%B8%81%E0%B8%B8%E0%B8%A5-%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3,pdf
- https://hitechglitz.com/thailand/%E0%B8%84%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%95%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%AA%E0%B8%B3%E0%B8%AB %E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%B1%E0%B8%B1%E0%B8%B2-3/